

BCN ORÍGENS

EL MAPA DE LA RUTA:

UNA GUIA PELS LLOCS QUE VAN VEURE NÉIXER ELS MOVIMENTS CIUTADANS MÉS IMPORTANTS

De Lenin a Steve Jobs,
història i actualitat con-
viuen a Barcelona
Font: elnacional.cat

UNA BARCELONA ACTIVISTA

QUÈ TROBARÀS?

Tens a les teves mans la guia que recorre l'origen de diferents moviments socials de la ciutat de Barcelona. Zones i espais que han sigut el nucli de moviments i organitzacions ciutadanes des de principis del segle passat fins a l'actualitat. **Anima't i recorre punts significatius que formen part de la memòria de la ciutat comtal.**

El parc de les tres xemeneies va ser escenari d'una de les victòries més rellevants de la classe obrera
Font: bcn-mendez.blog

LA RUTA

- Plaça Catalunya
- Plaça Universitat
- Cinema Princesa
- Escola Pau Claris
- Plaça Osca
- Plaça Raspall
- Parc de les Tres Xemeneies
- Castell de Montjuïc

AMB INDICACIONS SOBRE
ELS MILLORS LLOCS ON
MENJAR I DORMIR!

PLAÇA CATALUNYA

La plaça Catalunya es troba en ple centre de Barcelona i ha vist néixer molts moviments de protesta social i organització ciutadana

EL MAPA

El 15M a Plaça Catalunya Font: eldiario.es

És el punt des d'on parteixen alguns dels carrers més importants de la ciutat i és, precisament, per la seva importància i situació pel que ha estat el nucli de molts moviments de protesta social a la capital catalana. El més important dels últims anys és el moviment dels indignats, també conegut com el moviment 15-M. Es tracta d'un agítament social de caire altermundista, contrari als poders econòmics i polítics que van provocar la crisi econòmica internacional iniciada el 2008.

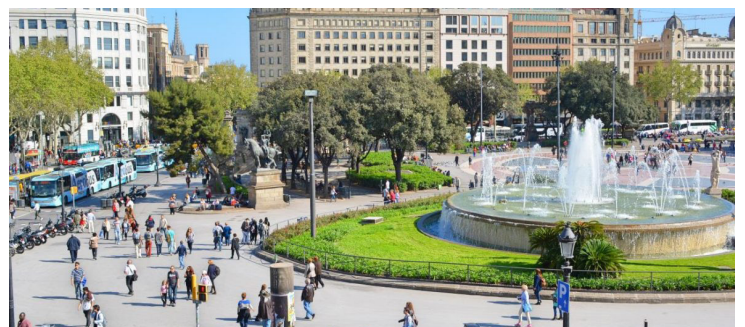
El 15 de maig de 2011 es van celebrar diverses manifestacions multitudinàries

que van recórrer els carrers de Barcelona, Madrid i altres ciutats espanyoles. Aquell diumenge la ciutadania va sortir al carrer per mostrar el rebuig al sistema polític i econòmic i per promoure una democràcia participativa, allunyada del bipartidisme entre la dreta i l'esquerra i del domini dels bancs i corporacions.

Aquestes primeres mobilitzacions van acabar en acampades reivindicatives. La plaça de Catalunya es va transformar en una àgora on centenars de persones d'edats, trajectòries i perfils diferents es van implicar en un nou moviment social de

funcionament assembleari, però organitzat en múltiples comissions que hi organitzaven xerrades i debats cada dia, a més d'encarregar-se de qüestions més pràctiques com la comunicació o la cuina per a tots els acampats. Divendres, 27 de maig, els Mossos d'Esquadra van desallotjar la plaça amb càrregues

policials que van provocar més d'un centenar de ferits i moltes crítiques. Els "indignats", però, la van tornar a ocupar després durant tot un mes més. La matinada del 30 de juny se'n va fer el desallotjament definitiu, en aquesta ocasió pacífic, i el moviment va decidir traslladar-se als barris i sectorialitzar-se.

Plaça Catalunya a l'actualitat Font: travelwithpedro.net

LADADA

El que avui és la Plaça de Catalunya era una de les zones exteriors de la muralla de la ciutat medieval. Quan es van enderrocar les muralles, els barcelonins van batejar l'espai com a 'Plaça de Catalunya', tot i que les autoritats van intentar varies vegades posar-li un altre nom, com per exemple 'Foro de Isabel II'.

Segueix la RUTA A:

ONDORMIR?

Hotel Cuatro Naciones - dorm a l'hotel més antic de Barcelona / €€€

La Rambla 40, 08002

Hotel Neri - allotjat en un palau medieval singular / €€€€

Sant Sever, 5, Plaça de Sant Felip Neri, 08026

ONMENJAR?

Restaurant Casa Agustí - cuina tradicional mediterrània / €€-€€€

Carrer de Bergara, 5, 50 metres de Plaça Catalunya, 08002

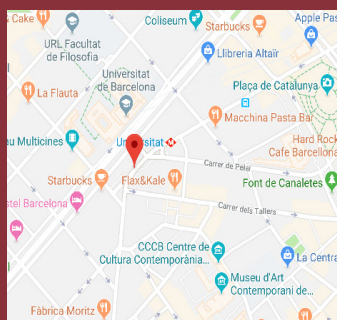
Bar 4 Gats - cuina catalana en una seu del modernisme / €€-€€€

Carrer de Montsio, 3, 08002

PLAÇA UNIVERSITAT

La Universitat de Barcelona es va fundar l'any 1450 i és considerada una de les més importants d'Espanya, no només pel seu prestigi i qualitat, sinó per la seva tradició

EL MAPA

Manifestació d'estudiants universitaris contra la repressió del règim franquista a la UB. Font: VientoSur

La Guerra Civil i la dictadura franquista van representar un període de forta repressió, es va depurar el professorat universitari, es va suspendre l'autonomia universitària i es van eliminar la cultura i la llengua catalanes de la vida acadèmica. És llavors quan la comunitat universitària engega accions contra el règim per protegir tot el que se'ls havia pres, a partir de la constitució del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona.

L'elecció del Dr. Badia i Margarit com a rector de la Universitat de Barcelona el 1977 marca l'inici d'un

període de normalització, modernització i democràtizació. El 1985 s'aproven els Estatuts de la Universitat de Barcelona, amb els quals es restableix el règim d'autonomia universitària del qual ja havia gaudit la institució durant la Segona República. Posteriorment, amb els Estatuts del 1997 i del 2003, la universitat reforça el paper de les facultats i escoles com a eix de l'activitat universitària, i intenta enfortir al màxim el potencial de recerca i docència.

En aquest marc, la UB s'ha legitimat com la institució impulsora de tot un conjunt

d'actuacions per respondre a les necessitats actuals i futures de la societat catalana, des de la internacionalització de la seva activitat fins a la modernització dels

sistemes de gestió i de planificació per la difusió d'informació.

És per tot això pel que la Universitat de Barcelona es constitueix com un símbol de l'alliberament de l'educació i com a nucli del moviment universitari català.

Concentració d'estudiants al claustre de la Universitat l'any 2017. Font: publico.es

LADADA

Actualment, la UB és la universitat presencial que més estudiants acull d'Espanya, amb prop de 91.653 repartits entre els cinc campus de la ciutat (Humanitats, Diagonal-Porta del Coneixement, Bellvitge, Mundet i Medicina).

Més
INFO:

ONDORMIR?

Hotel Nouvel - un emblema de l'hospedatge burguès dels anys 20 / €€€

Carrer de Santa Ana, 18-20, 08002

Casa del Mediterraneo - apartaments encantadors al cor de l'Eixample / €€-€€€

Carrer Valencia 226, 08007

ONMENJAR?

Tot 1 euro - varietat de plats i tapes a preu d'estudiant / €

Carrer D'Aribau, 15, 08011

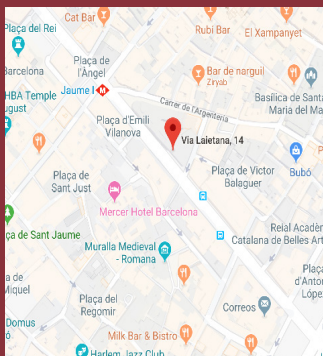
Restaurante Brasserie Flo - cuina mediterrània i francesa en un local senyorial / €€-€€€

Carrer Jonqueras, 10, 08003

CINEMA PRINCESA

Era un cinema situat al número 14 de la Via Laietana de Barcelona, actualment és un edifici de la Generalitat de Catalunya

EL MAPA

El Cinema Princesa va ser ocupat per l'Assemblea d'Okupes de Barcelona el 10 de març de 1996, després de portar més de 20 anys abandonat, esdevenint així un Centre Social Okupat. Malgrat el seu breu període d'ocupació, de poc més de set mesos i mig, l'espai es va convertir en un símbol del moviment okupa pel gran ressò mediàtic que va generar el seu violent desallotjament.

Tot i que la primera ocupació a Barcelona va ser el 1984, al carrer Torrent de l'Olla de Gràcia, el cas de l'antic Cinema Princesa va ser clau, ja que va ser la resposta a la reforma del Codi Penal, que considerava que ocupar era

un delictes. Aquesta reforma va tenir com a conseqüència una major coordinació i organització dels okupes, que van preparar el seu cop més agosarat i van ocupar l'antic cinema en plena Via Laietana, just al davant de la comissaria del Cuerpo Nacional de Policía.

El desallotjament del

Princesa va ser molt violent, amb ferits i 48 detinguts. Les imatges del moment van tenir un fort ressò internacional que van donar visibilitat al moviment okupa i va obrir un debat social sobre la manca d'habitatge. Es va iniciar llavors una nova etapa en la que el moviment es va estendre per

Agents de policia durant el desallotjament del Cinema Princesa, l'octubre de 1996. Font: LaDirecta

Inicis del moviment Okupa a Barcelona. Font: Picswe.com

LADADA

Per construir la Via Laietana es va obrir una bretxa de 80 metres d'ample i 900 de llarg, fet que va provocar unes destructives conseqüències urbanístiques: es van derruir 2.199 cases, diversos palaus medievals i van desaparèixer 85 carrers. 10.000 veïns de la zona van quedar-ne afectats.

El desallotjament:

molts barris de la ciutat, per integrar-se al teixit social de la zona i esdevenir formes alternatives de cultura popular. És precisament aquest l'objectiu amb el que els primers okupes, que en un principi estaven estretament lligats al moviment punk i a la ideologia anarquista, van començar a fer les seves primeres actuacions. Volien tenir un indret per viure-hi i, alhora, fer-hi activitats contraculturals, convertint l'espai en focus d'activitat social i ideològica. Així és com es va anar ampliant l'origen ideològic dels okupes, que a dia d'avui abarca des de l'antiglobalització fins a l'esquerra independentista.

ONDORMIR?

Hotel Boria - lofts situats al barri de moda de La Ribera / €€€

Carrer Boria, 24-26, 08003

Regencia Colon Hotel - hospèdat a un clàssic al costat de la Catedral de Barcelona / €€€

Carrer dels Sagristans, 13-17, 08002

ONMENJAR?

Restaurant 7 portes - un clàssic de la ciutat i de la cuina mediterrània / €€€

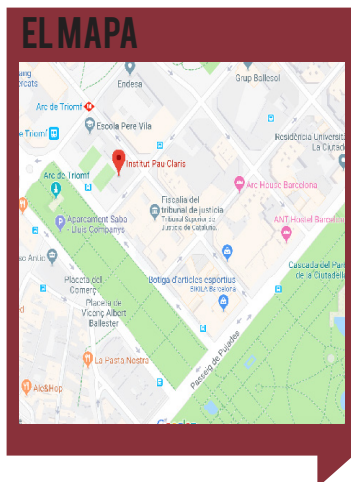
Passeig Isabel II, 14, 08003

Taberna Babia - tapes tradicionals a preus assequibles / €

Carrer dels Sagristans, 9, 08002

ESCOLA PAU CLARIS

Escola emblemàtica del referèndum de l'1 d'octubre

Votants durant l'1 d'octubre. Font: Diari de Girona

Moments de tensió a l'escola Pau Claris durant l'O. Font: Betevé

L'1 d'octubre del 2017 es va celebrar el referèndum unilateral sobre la independència de Catalunya. La iniciativa, que en un principi va sorgir de les organitzacions de la societat civil catalana, principalment l'Assemblea Nacional Catalana, instava al govern de Junts pel Sí, sorgit de les eleccions del 27 de setembre de 2015, a convocar un referèndum. Així doncs, el president Carles Puigdemont recollia la proposta convocant un referèndum oficial sota la pregunta: vol que Catalunya sigui un Estat independent en forma de república?

Els dies següents a la convocatòria del referèndum, els esforços de l'Estat espanyol es van centrar en evitar la seva celebració. Tot i l'esforç, però, no es va aconseguir desmantellar la logística que feia possible la votació. L'organització va aconseguir, per exemple, amagar les urnes necessàries a Elna, per distribuir-les després, clan-

destinament, en casos particulars.

El dia abans de la votació, els votants van ser citats a protegir els locals de votació del tancament per part de les forces policials de l'Estat. El resultat va ser una votació molt accidentada i encara més complicada pels constants atacs informàtics als webs del referèndum. L'aspecte que més es recor-

LADADA

Les urnes que es van utilitzar pel referèndum de l'1 d'octubre es van fer fabricar a la Xina i van arribar en vaixell fins al port de Marsella. La distribució del material fins als col·legis electorals la va fer un exèrcit anònim de persones amb cotxes i furgonetes. Per portar-les amb discreció, es van recuperar antics camins recorreguts durant l'exili fins al seu destí arreu del territori.

Què va passar a l'escola Pau Claris en imatges:

da de la jornada és el que ens porta davant d'aquest institut, el Pau Claris, un dels escenaris de les fortes carregues policials contra els votants que es van viure durant la jornada electoral a Barcelona. Segons l'informe del Departament de Sanitat publicat tres setmanes després, el balanç de les càrregues va ser de 1.066 ferits.

ONDORMIR?

Som Nit Triomf - aquest edifici neoclàssic va ser un dels habitatges de Picasso / €€€

Carrer de Trafalgar, 39, 4t, 08010

Apartaments Sant Pere Mitja I - apartaments a prop del casc antic de la ciutat / €€

Carrer de Sant Pere Mitja, 54, 80002

ONMENJAR?

Xurreria J. Argiles - esmorzar tradicional amb porres i xurros / €

Carrer de la Marina, 107, 08018

Bar Trole - des de 1896 s'hi poden degustar les millors truites de Barcelona / €€

Passeig de Lluís Companys, 23, davant de l'Arc De Triomf, 08010

PLAÇA OSCA

La plaça d'Osca, situada al barri de Sants, és un dels racons més autèntics d'aquest districte de Barcelona i és un focus important d'economia social i cooperativisme

EL MAPA

L'espai està rodejat d'edificacions d'un estil propi del segle XIX i continua mantenint el mateix esperit de barri que temps enrere. Durant uns anys, el nom oficial de l'indret era la plaça del Mercat, ja que fins l'any 1913 s'hi va ubicar el Mercat de Sants. Malgrat el trasllat del mercat, a la plaça es continua respirant una atmosfera de productes alimentaris de proximitat. L'entorn de la plaça d'Osca està rodejat de cooperatives i de projectes que aposten per l'economia social.

Tal i com s'explica al portal web de la cooperativa originada al barri de Sants,

La ciutat invisible, les cooperatives de consum barcelonines proliferaren a prop dels centres industrials i van ser fundades pels obrers. També destaca que les cooperatives van garantir l'abastiment alimentari de les poblacions allunyades del centre de Barcelona i van contribuir a crear la identitat cultural dels antics pobles del pla de la ciutat. No obstant, l'auge de les cooperatives durant la Segona República va quedar estroncat amb l'arribada del règim franquista.

Durant el naixement de les primeres cooperatives, el barri de Sants va ser un

dels més punters. A través d'institucions com la Lleialtat Santsenca, la Nova Obrera, el Model del Segle XX o l'Empar de l'Obrer, és va instaurar la pràctica de la cooperació al barri, millorant les condicions de vida dels veïns.

Actualment, a l'entorn de la plaça d'Osca s'agrupen una sèrie de cooperatives que distribueixen productes com el vi, les olives o altres aliments de proximitat. De fet, la voluntat dels veïns de Sants d'esdevenir un barri on es potenciï l'economia social va provocar el naixement de l'associació Impuls Cooperatiu de Sants, una

La Plaça a l'actualitat Font: viaempresa.cat

Fotografia de la plaça d'Osca al 1915. Font: Extreta del portal web Memòria de Sants

LADADA

La muntanya de Montjuïc, que forma part del mateix barri de Sants, va ser l'espai central de la Exposició Internacional de Barcelona de 1929, que va suposar un gran desenvolupament urbanístic per la ciutat.

proposta que serveix com a punt de trobada entre les diferents cooperatives i iniciatives d'economia social del barri de Sants.

Un dels punts on es concentra aquesta voluntat és l'Espai Veïnal Autogestionat de Can Batlló, que engloba diversos projectes socials i promou el debat sobre nous models de gestió econòmica i de consum.

ONDORMIR?

Ten to go Hostel - hostel amb zones comunitàries acollidores i perfectament equipades / €€

Carrer de Valladolid, 43, 08014

Barceló Sants - ubicació ben comunicada i ideal per a estancies curtes / €€€

Plaça dels Països Catalans, Estació Barcelona Sants, 08014

ONMENJAR?

La Mestressa - cuina casolana al cor del barri de Sants / €€

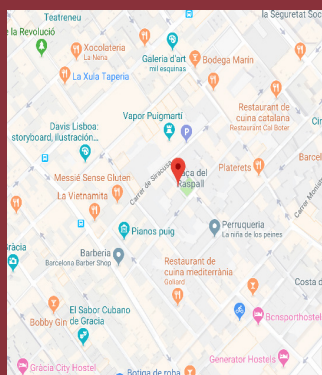
Plaça d'Osca, 7, 08014

Terra d'Escudella - cuina tradicional catalana, un lloc per a menjar una bona escudella de la casa / €€
Carrer Premià, 20, 08014

PLAÇA RASPALL

L'any 1982 una petita plaça del barri de Gràcia rodejada d'edificis de colors i arbres que fan un joc de llums i ombres al paviment va adquirir el nom de plaça del Raspall

EL MAPA

La plaça del Raspall continua representant un punt de trobada per la comunitat gitana. Font: elpais

‘Plaça Raspall’ feia referència a un dels elements que els veïns recorden amb nostàlgia. Un gran raspall que anys enrere penjava de la façana de la fàbrica que en produïa. L'aire d'intimitat i la rauxa de la comunitat gitana són dos elements que encara es conserven a la plaça. És com si el temps només hi hagués passat de puntetes. A mitjans de segle XX, els gitanos van fer d'aquest espai el seu punt de trobada i la plaça va esdevenir un dels indrets on començava a difondre's la rumba catalana.

Gràcia és el barri que presenta una major presència de la comunitat d'ètnia gi-

tana. Al llarg del segle XX, la plaça del Raspall va esdevenir el punt neuràlgic d'aquesta cultura. Un dels locals que simbolitzava la vida social de la plaça era el Bar Resolís, que agrupava al veïnat dels voltants de la plaça. L'any 1986 es va crear la Unió Gitana de Gràcia que programava diferents activitats per fomentar la convivència entre cultures. Durant la segona meitat del segle XX, l'ambient cultural de la zona creixia, fins al punt, que diverses teories assenyalen la plaça del Raspall com el bressol de la rumba catalana.

No obstant, l'origen de l'estil musical que encomana

la l'alegria és incert. Segons l'article titulat La rumba catalana: panoràmica etnohistòrica i recerca arxivística i documental dels orígens de Bernat Fàbregas, els diferents districtes de Barcelona on s'ha practicat la rumba catalana són el barri del Portal, el barri de Gràcia i el barri d'Hostafrancs. Fàbregues destaca la falta de documents que exposin la història d'aquest fenomen musical a casa nostra, “la rumba catalana és una història oral i existeixen versions diferents sobre el seu origen”.

Però al barri de Gràcia existeixen diferents referències a l'origen de la

LADADA

La rumba sempre ha estat molt lligada al barri de Gràcia. Va guanyar una forta popularitat a partir dels anys 40 de la mà d'Antonio González, conegut com “el pescaïlla”, marit de la reconeguda Lola Flores.

rumba catalana. Al carrer de la Fraternitat hi ha una placa que representa un homenatge a ‘El Pescaïlla’. La placa presenta les següents paraules: “Al número 8 del carrer de la Fraternitat, l'any 1925, va néixer Antonio González El Pescaïlla, creador de la rumba catalana”. A més, també hi ha una plaça dedicada a Gato Pérez, un músic d'origen argentí que va conrear el gènere de la rumba catalana.

L'alegria que envoltava el barri durant la segona meitat del segle XX s'ha transformat. La Unió Gitana de Gràcia va tancar les portes l'any 2010. Tot i així, els gitanos més joves s'han unit per crear la Associació de Joves Gitanos de Gràcia. Una entitat que ofereix activitats culturals i d'oci per fomentar la cultura gitana i la convivència entre els veïns.

ONDORMIR?

Jam Hostel Barcelona - alberg respectuós amb el medi ambient / €€

Carrer de Montmany, 42

Monrooms Barcelona - pensió acollidora a pocs metres del Parc Güell / €€

Carrer de la Mare de Déu del Coll, 14

ONMENJAR?

Ateneu La barraqueta (Antic Bar Resolís) - tapes i menjar a un punt de referència de la Vila de Gràcia / €€. Carrer de Tordera, 28, 08012

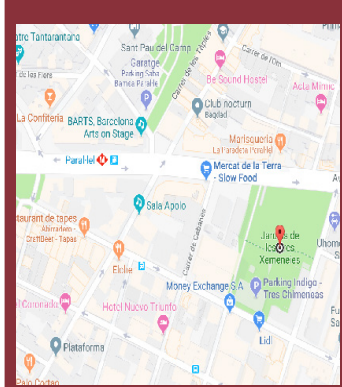
Bar Casa Pagés - situat al cor del barri gitano de Gràcia / €€

Carrer de la Llibertat, 19

LES TRES XEMENEIES

El parc de les tres xemeneies va ser un espai simbòlic per la classe obrera durant la Vaga de la Canadenca de 1919

EL MAPA

El pas del temps transforma els espais i els hi dona nous sentits. Diversos indrets de Barcelona van ser escenaris històrics però sovint el seu passat queda diluït i els vianants caminen sense recordar-se de la història que s'amaga al darrere d'una plaça, un carrer o un edifici. És el cas del parc de les Tres Xemeneies, situat al Paral·lel de Barcelona, un indret que fa cent anys va esdevenir l'escenari d'una de les victòries més rellevants de la classe obrera a Espanya.

Els monopatins travessen avui el paviment del parc de les Tres Xemeneies. L'espai que a principis de segle XX

acollia la fàbrica coneguda com la Canadenca s'ha convertit en un 'skate park' on els més joves de la ciutat intenten fer figures a l'aire i curves que serpentegen l'espai. L'ambient envermellit i ple de fum dels cabarets i els teatres que rodejaven la zona queda lluny del so de les rodes dels monopatins. En un racó de l'indret, hi ha una placa que fa referència a la Canadenca, l'empresa elèctrica que va donar nom a la vaga de l'any 1919.

La placa remet a l'episodi històric que va suposar una de les fites més importants de la història del moviment obrer català. El desencadenant del conflicte va ser la reducció del salari dels treballadors eventuais per part de la companyia elèctrica Riegos y Fuerzas, coneguda com La Canadenca. Alguns d'ells - pertanyents a la CNT - van protestar fins al punt de ser acomiadats. Aleshores companys d'altres seccions és van declarar en vaga, per mostrar-se en solidaritat amb els treballadors acomiadats. Però

aquest fet va provocar l'acomiadament de cent quaranta treballadors més. El 21 de febrer del 1919 el Sindicat Únic d'Aigua, Gas i Electricitat de la CNT declarava la vaga a tot el sector. El dia 9 de març el capità general de Catalunya, Milans del Bosch, va declarar l'estat de guerra i més de tres mil obrers van ser tancats al castell de Montjuïc.

En total, els obrers van protagonitzar quaranta-quatre dies de vaga, que van acabar amb tres mil detinguts. No obstant, la reivindicació de la classe obrera va culminar

Font: mendez-bcn

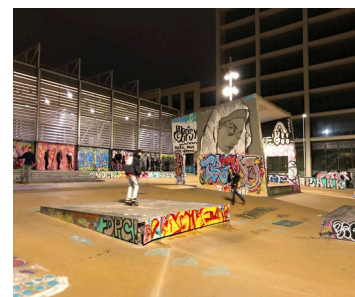
LADADA

El Paral·lel es va inaugurar el 1894 i va ser un dels carrers traçats en el Pla Cerdà. Fa cents anys va ser el Broadway, el East End o el Montmartre de Barcelona... La seu del teatre i de la música de la ciutat. Algunes de les edificacions que queden en peu d'aquella època són la Sala Apolo, El Molino i el Teatre Condal.

Més
INFO:

amb una victòria, ja que el comte Romanones, llavors president del Govern, va aprovar el decret per una jornada laboral de vuit hores. De fet, els obrers van aconseguir la readmissió dels treballadors acomiadats, l'alliberament dels presos i la negociació d'incrementos salarials.

Font: itinerari

ONDORMIR?

Hotel Paral·lel - hotel elegant i pràctica, ideal si et mous amb mascotes / €€

Carrer del Poeta Cabanyes, 08004

Hotel Brummell - hotel boutique decorat amb obres d'art de joves dissenyadors europeus / €€€€

Carrer Nou de la Rambla, 174

ONMENJAR?

La Tasqueta de Blai - els millors pintxos de Poble Sec / €

Carrer de Blai, 17

Taverna Can Margarit - cuina tradicional, catalana, llevantina i andalusa / €€€

Carrer De La Concòrdia, 21

CASTELL DE MONTJUÏC

El Castell de Montjuïc és un indret històric i el millor lloc des d'on gaudir de les vistes de la ciutat

EL MAPA

Molt abans de que les vistes privilegiades d'aquest castell, situat al cim de Montjuïc, servissin als objectius de les càmeres dels turistes que avui s'hi passegen havien servit a altres objectius ben diferents. Des de que al 1640, coincidint amb la guerra dels segadors, els barcelonins van posar la primera pedra per a la construcció d'aquest castell, la fortalesa ha servit diversos cops per bombardejar la ciutat de Barcelona.

Fent un salt històric, ens situarem al 6 d'octubre de 1934, després de la victòria de la CEDA als comicis del novembre de 1933. Aquesta nova situació política creava un clima més aviat hos-

til entre Catalunya i l'Estat. Les diferències polítiques entre el govern d'Esquerra Republicana, presidit per Lluís Companys, i els governs de dreta de Madrid van suposar, per exemple, que el govern central fes enrere diverses lleis impulsades per la Generalitat. La solució a aquests entrebancs polítics va ser la insurrecció del 6

sident Companys. De nou, la fortalesa tornava a servir d'escenari de consells de guerra i sentències a mort, executades davant les seves mateixes parets.

Dos anys més tard, el 23 d'agost de 1936, amb l'esclat de la Guerra Civil, el Comitè de Milícies Antifeixistes va reprendre el castell. Amb la voluntat de fer visible el

El Castell de Montjuïc actualment. Font: Ajuntament de Barcelona

d'octubre del 34, encapçalada per Lluís Companys, que va proclamar l'Estat Català. Va ser aquest alçament el que va tornar de nou el protagonisme a aquest castell, va ser darrera aquests murs on hi van estar empresonats tots els militars que van seguir la crida del pre-

canvi de mans, es va realitzar aquell mateix dia un acte simbòlic: el pati d'armes va canviar el seu nom per Plaça de la Llibertat, en l'acte, encapçalat pel president Lluís Companys, es va hissar la bandera catalana, tal i com reflecteixen els diaris de l'època.

LADADA

La ciutat de Barcelona ha estat bombardejada des del Castell de Montjuïc en diversos moments de la seva història, i també ha fet les funcions de presó. El 15 d'octubre de 1940 hi va morir afusellat el president de la Generalitat de Catalunya Lluís Companys.

La història del president Companys amb el castell es va reprendre, tràgicament, uns anys més tard. El 13 d'agost de 1940 Companys era arrestat a La Baule, França, per ordre de les autoritats espanyoles, i reclòs a la presó parisenca de La Santé, des de la qual va ser entregat a l'Espanya franquista. El 3 d'octubre es va iniciar un procés judicial que es va concloure en tan sols deu dies, de manera que el 14 d'octubre de 1940 tenia lloc un consell de guerra sumaríssim que va durar menys d'una hora i va acabar amb sentència de pena de mort. Els fets que se li van imputar van ser oposar-se a l'Alzamiento i tolerar els crims a la re-reguarda, a més del de rebel·lió militar. El 15 d'octubre, a les sis de la matinada, va ser afusellat al fossat de Santa Eulàlia.

ONDORMIR?

Casa Vaganto - situada a pocs metres de la Font Màgica de Montjuïc / €€€

Carrer d'En Fontrodona, 1, 1r 1a, 08004

One & Only - apartaments amb balcó i vistes a la ciutat / €€€

Carrer d'En Fontrodona, 1, Principal 2a, 08004

ONMENJAR?

El Xalet de Montjuïc - cuina mediterrània en un local sofisticat de fusta amb terrassa i les millors vistes de Barcelona / €€€€

Avinguda Miramar, 31

Bar Marcelino - situat al peu del funicular, ofereix menjar a preus populars en una de les terrasses més boniques de la zona / € / Carrer de Margarit, 85, 08004